

"Живимо у атмосфери страха који је добио патолошке размере, а живот у страху може да утиче на људе и да их поремети. Мени се чини да је то механизам тоталитарних власти, да се влада страхом и то је један од рецепата како да се људи држе у покорности", каже редитељ Горан Марковић.

Горан Марковић био је један од учесника трибине у Лазаревцу, која је била посвећена антифашизму, а за коју је директорка библиотеке навела да се претворила у политички скуп.

"Гости су били карикатуристи, писац и редитељ, који немју политичке амбиције. Сала је била пуна, интересантна прича с публиком, мислим да је био председник ДС, нисам видео ниједног другог учесника политичког живота, чак и да јесте мислим да је бесмислено да уклоните карикатуре. Та жена је управница библиотеке, Лазаревац нема ништа сем библиотеке, то је центар цивилизације у том градићу. Дођу уметници и отворе изложбу, а онда је сутра управница скине. То је бесмислено, говори само о страху. Велики је страх и међу народом и међу власти. Мислим да се та жена уплашила,

да је морала нешто да учини, уплашила се за своје место, за плату. Мени је жао те жене, она је то у паници урадила и то говори о клими у друштву".

Говорећи о ситуацији у Народном позоришту, Марковић је рекао да мисли да би управник Дејан Савић отишао достојанствено, али да му, како каже, то не дају, "јер ће се тиме демонстрирати да нису успели све да држе под контролом".

Народно позориште почело да се распада, физички се распада, све је отишло дођавола јер се управља по политичким налозима

"Он је годинама био в.д, пошто није изабран на начин који је легалан, на Влади му нико није дао параф, онда је цео УО позоришта поднео оставку, онда је изабран нови УО који је изабрао њега. Сви који раде у позориште те неће, то је важно, људи говоре да неће да им он управља. Не верујем да је у питању сујета, већ страх, јер зна да се они кој су му помогли да борави ту такође плаше шта ће бити ако се направи пукотина, шта ако не контролишемо један део. Свеопшти страх и код људи који су у најужем делу власти и код њихових послужника, као и код људи који се плаше за своју егзистенцију. Наравно да су уметници на страни колега у Народном позоришту, јер су њихови захтеви људски. Та ситуација траје шест година и цело позориште је почело да се распада, физички се распада. Поједини делови не функционишу, све је отишло дођавола јер се управља по политичким налозима. Не можете да управљате, а да вас две трећине позоришта сматра неспособним. Ако Савић остане, биће присилни уметник, значи биће ништа".

Марковић је рекао да сматра да је власт "ригидна и примитивна", као и да живимо у лошим политичким околностима.

"Карикатура је јако важна, ако можете да у цртежу изразите оно што људи осећају и шта их тишти и да то можете да прикажете то је врло важно, ако је то забрањено, ако ће нека управница да се тресе над својом судбином онда ту нема места културној клими".

Говорећи о односу државе према филму, Марковић је рекао да је конкурисао неколико пута за средства, али да их није добио.

"Претпостављам да им се није свидело оно што сам написао, не верујем у заверу. Ако узмете да је председник УО Филмског центра веома утицајна личност - Јелена Триван, која је била у ДС па у СНС, јасно вам је да има одређене задатке. Она мора да стално доказује да верује у нешто у шта не верује. Они држе њу у страху, по мени. Тај УО, који је једна пристојна установа, одједном је попуњен оданим људима који ће то контролисати и спречити да нешто не прође. Није то само Лазаревац и Народно позориште, цело друштво је прожето тим људима", закључује Марковић.

(Н1)